

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

L É T O | 2 0 2 0

Milí farníci!

Prázdniny. Kdo by se na ně netěšil... Snad každý... Ale jako vždy máme ještě před nimi v naší farnosti pouť. Slavíme svaté apoštoly Petra a Pavla. Když se řekne „svatý“, naskočí nám představa, že je to někdo dokonalý, perfektní, bez chyby. Ale začteme-li se do Knihy knih, najdeme tam, že tomu tak nebylo. Anebo že to nebylo hned. Však jejich život známe. Dokonce ani Petr s Pavlem

spolu ne vždy vycházeli. Ale to je život – jsme lidi, ne stroje.

Ani my, i když nám přece jde o stejnou a dobrou věc, se vždy neumíme shodnout, najít společnou cestu, slova, stejný pohled na věc. Ale to je život – jsme lidi, ne stroje.

Co jim – svatému Petru a Pavlu – ale nechybělo, byla pokora, dobrá vůle, odvaha dát se do Božích rukou, i když tomu hned nerozumím. Cítili Boží lásku, která proměňuje srdce člověka. Proto našli společnou cestu a jsou „svatí“.

Pojďme i my, kteří se někdy „chytíme“ kvůli maličkostem, a přitom nám přece jde o stejnou věc, být svatí. Mějme ve vztahu k druhému pokoru, dobrou vůli, odvahu si říct, že ne všechno vím nejlíp.

A kéž zažijeme Boží a lidskou lásku, která proměňuje srdce člověka.

Pěkné léto!

Váš Konstantin

Kříž na někdejší rozcestí před Voděrádkami. Foto: P. Matěj

Ohlédnutí za návštěvami Svatého otce

Letos na jaře jsme si připomínali hned několik důležitých setkání, která zažili čeští věřící s papežem Janem Pavlem II.

Třicet let uběhlo od jeho první návštěvy ve svobodném Československu. „Nevím, zda vím, co je to zázrak. Přesto se odvažuji říct, že jsem v tomto okamžiku účastníkem zázraku...“ Takto začínal uvítací projev Václava Havla na ruzyňském letišti v dubnu 1990. Papež se tehdy setkal s věřícími v Praze, na Velehradě a v Bratislavě. Před 25 lety, v květnu 1995, pak zavítal Svatý otec do Olomouce a na Svatý Kopeček, kde proběhlo legendární setkání s mládeží. Zmiňovaných setkání se účastnili také věřící z Řičan, ať už tehdy bydleli v tomto městě, nebo na ně vyjížděli ze svých tehdejších domovů.

České srdce pro Jana Pavla II.

V roce 2005, záhy po jeho odchodu z tohoto světa, vyšla v Karmelitánském nakladatelství knížka shrnující vzpomínky Čechů a Moravanů na oblíbeného papeže.

Sborník má název *České srdce pro Jana Pavla II.* P. Jakub Karel Berka, O. Praem., administrátor římskokatolické farnosti u kostela sv. Ludmily Praha-Vinohrady, někdejší svatokopecký farář, v něm tlumočí pocity i za mnohé další přítomné na Svatém Kopečku u Olomouce: „*Přijel za silného skandování: ' Otče, Svatý Kopeček, plný je tvých oveček!' Když vystoupil z papamobilu a stanul na svatokopecké půdě, to byl teprve jásot! Tak jak to mladí lidé dokážou. (...) Program mladých byl pestrý. Svatý otec se smál, byl šťastný a my s ním.*“

Poutnice z Řičan

Jen o několik hodin dříve tehdy na stotisícovém shromáždění na letišti v Olomouci-Neředíně svatořečila hlava katolické církve blahoslavenou Zdislavu z Lemberka spolu s blahoslaveným Janem Sarkanderem. Na slavnou bohoslužbu se tehdy vydala i výprava z Řičan. Jedna z jejích členek, Hana Zavadilová, pro sborník vzpomínek napsala: „*Je noc 20. května 1995 a naše čtyřčlenná parta vyráží zvláštním vlakem do Olomouce. Jsme veselé – jak by ne, jedeme na svatořečení naší milé Zdislavy, jedeme na setkání s Janem Pavlem II., jedeme se setkat s dalšími lidmi. V kancionálu mám foto svých drahých – manžela*

a dcer. Proč? Chci, aby i oni byli se mnou alespoň na fotce, když to jinak nejde. Přeji si, aby je Svatý otec viděl... A pak už přichází ten okamžik, kdy Svatý otec projíždí ulicemi Olomouce a já stojím tak blízko a mávám fotkou – určitě mě milé viděl a určitě zapůsobil i na jejich srdce.“ O tom, že poselství Jana Pavla II. zůstává živoucí, svědčí i tato slova: „Myslím si, že Svatý otec uzdravuje naše srdce, myšlení a duše stále. Doprovází mne od začátku našeho manželství, o kterém se rozhodovalo zrovna v době, kdy byl zvolen papežem.

České srdce Jana Pavla musí být obrovské.“ Napsala před patnácti lety Hana Zavadilová.

Pokud by se do vzpomínek ponořili i další účastníci zmíněných setkání, jistě by si vybavili atmosféru těch dní a dobrali by se mnoha drobných detailů. Třeba jaké písně poutníci zpívali z kancionálu a co tehdy kvetlo za stromy. Byly to dny euforie, velké svátky Církve, a hluboce se nám vryly do paměti.

Renata Skalošová

Máte fotografie z návštěv Jana Pavla II. u nás v letech 1990 a 1995 nebo z jiných setkání s tímto papežem? Prosíme o zapůjčení snímků, abychom je mohli oskenovat a zprostředkovat i ostatním čtenářům v podzimním Zvonu. Předějte je prosím členům redakce. V pořádku vrátíme.

Svatou Zdislavu, paní z Lemberka, matku čtyř dětí a patronku rodin nakreslila Linda (10 let)

Marek Vácha: Jízda v levém pruhu Rozhovor s Jožinem Valentou

V literární anketě Katolického týdeníku 2019 se na druhém místě, o pouhé dva body za knihou P. Ladislava Heryána, umístil knižní rozhovor Jožina Valenty s P. Markem Váchou *Jízda v levém pruhu*. Nápad ke knize vznikl za jedné únorové noci 2018, kdy oba seděli u ohně, kdesi v argentinských Andách. Vácha vydává svědectví o své cestě k Bohu, ke kněžství, o radostech i bolestech kněžského života bez přetvářky, hovoří o svých zkušenostech učitele i cestovatele. Na pořadu jsou také témata duchovní i společenská. Kniha začíná otázkou: „Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý?“

Ráda bych vám chtěla přiblížit osobnost P. Marka Orka Váchy, i když mnozí jistě jeho knížky znáte. Pokusím se o tuto nelehkou věc několika citacemi z knihy. V kapitole Svatý kněz – zbožná farnost na otázku, zda má nějakou krajinu, kterou má obzvlášť rád, Vácha odpovídá: „Mám. Několik. Je to jako s poutními místy. Věřím, že

Bůh miluje celou zemi a že všechny krajiny jsou jeho dílem.“ Pak následuje několikastránkové sdělení o Dunajské deltě. Vybírám a cituji: „*Bůh je. V Dunajské deltě to pochopíš. Nekonečná síť vznikajících a zarůstajících vodních kanálů. Každá mapa je zastaralá. Podél kanálů rákosiny a žádná pevná zem. Pak v jedné chvíli ti to dojde. Bůh je. Bůh není ten chlapík, co má po práci se stvořením světa hotovo, Bůh je divoká láska, ze které žijeme, ze které jsme vytvořeni, ve které se pohybujeme. V Dunajské deltě se láska v uzlech silokřivek stává těly. Vidíš ji v modrém a zlatém mandelíkovi, leďňáčkovi, rybáku obecném a v dalším Božím stvoření, ve výblesku Boží slávy. Že Bůh není moudrý stařec, ale že je láskou samotnou, že je slovem, je cestou, je pravdou, je krásou, že **to tebe** od počátku věků miluje z celého svého srdce, z celé své duše a ze všech svých sil. Kolik toho bylo napsáno o eucharistii! Tady to pochopíš, živiš se svatým slovem, živiš se chlebem, láska se proměňuje v lásku. Svatým přijímáním naznačuješ svoje spojení s ní.*“ Jak nádherně řečeno! Ještě ocituji ze závěru knihy: „*Jeden mnich v Trappě mi říkal velmi moudrou věc: Když žiješ v pozornosti, Bůh zaklepe velmi tiše jednou, dvakrát, a pak už ne. Ty, když na to volání*

odpovíš, otevřeš dveře a vstoupíš. Ale to neznamená, že příběh končí. Dostaneš se do úplně jiného vesmíru. **Hle, stojím u dveří a klepu.** Jenomže pak to jde dál, přijde další velmi tiché klepání, pak další a další a jdeš do dalších a dalších dveří. Nakonec ta svatost, do které se dostaneš, je něco, co bys nevymyslel. Myslím si, že **království Boží dobývají násilníci** je emblém, který bychom měli mít všichni napsaný na svých mečích a štítech. **Jákobův výkřik po noci, ve které zápasil s Neznámým – vášnivý výkřik, který bych chtěl všem mladým pověsit nad postel: Nenechám tě jít, dokud mi nepožehnáš! Slovy zvláštního znamení touha je krásně vystižena podstatou křesťanství! Žijeme ten nejkrásnější z možných životů.**" V knize najdete mnoho jiných a velmi zajímavých myšlenek. Přečtete jedním dechem.

Míla Pangrácová

Pozapomenutá poutní místa

Opět po čase se ve Zvonu vydejme na poutní místa, lidmi poněkud pozapomenutá. V letošním létě, kdy budeme víc cestovat po Česku, je možná objeví i návštěvníci, kteří by za těmito církevními památkami jindy nezavítali.

Strašín

Na počátku mé nedávné cesty byla Sušice, brána Šumavy. Odtud jsem jel autobusem jihovýchodním směrem do nedalekého Strašína. Tam se kousek za krajem obce nachází románsko-gotický poutní kostel s pozdější barokní úpravou, Narození Panny Marie. Je obklopen zdí s třemi rohovými kaplemi, ke čtvrtému rohu je připojena fara. Jsem zde ale také proto, abych navštívil podivuhodné místo: osamocenou kapličku za areálem kostela, kde je balvan s nejmenší studánkou, jaká existuje. Je tam důlek jako když se vtlačí palec do skály. I když bývá sucho, stále se tam drží voda. Údajně se zde kdysi zjevila jednomu dělníkovi Panna Maria a vytlačila prstem do kamene důlek – tak vytryskl pramen, aby se mohl napít. Voda se dá odebrat pochopitelně pouze brčkem, které jsem si v okolí opatřil

z obilí. Zpátky jsem se dostal pěšky do Nezdic a odtud opět autobusem do Sušice. Tam se dají koupit ty dobré dary země, sušické pivo a chleba Karel, který vyhrál celostátní soutěž chlebů.

Květnov (Quinau)

Toto poutní místo je také nazýváno perlou Krušnohoří. Výchozím místem byl Chomutov, odkud jsem překonal výškový rozdíl 300 metrů do obce Blatno, ale bylo to autobusem. Potom je to do Květnova jen kousek pěšky po polní cestě mezi loukami s pasoucím se stádem krav. V Květnově žilo v roce 1945 sto dvacet šest Němců a jeden Čech. Nachází se 627 metrů nad mořem. Kostel Navštívení Panny

Marie s přístupovým schodištěm má neobvyklou sošku Panny Marie v pokročilém stupni těhotenství, ta bývá vystavena ale jen o poutích. Za kostelem je také studánka. O některých sobotách v měsíci se tam koná mše ve 14 hodin, takže jsem jednu z nich zvolil. V kostele byla přítomná také kočka, než si jí pan farář všiml a odnesl ji ven. Zpátky se dá jít pěšky dolů do Jirkova.

Dolní Ročov

V krajině mezi Rakovníkem a Louny se nachází krajina zvaná Džbán. Do Solopysk je dobré spojení vlakem a odtud pěšky asi hodinu přes Ročov do Dolního Ročova. Po cestě v Ročově je studánka. Kousek se jde také skrz

Kaplička se studánkou za kostelem ve Strašíně

chmelnici, v případě špatného počasí se tedy zablátí boty. V těchto končinách mě ale čekalo nezvyklé převýšení. Musel jsem překonat hřeben 100 metrů tam a zase zpátky, takže se to sečetlo a bylo z toho 200 metrů. V údolí se nachází mohutný barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie, dílo architekta Dientzenhofera. Je obklopen budovami bývalého kláštera, bohužel zdevastovanými. Kdyby ty stavby ožily, bylo by tam ještě krásněji.

Křešice

Dolní Polabí v zahradě Čech a v litoměřické vinařské oblasti. Co víc si přát? Už jen navštívit nějaké krásné poutní místo. Aby romantika byla ještě umocněna, tak se tam dostanete lodním přívozem přes Labe v obci Nučnický-Nučnice. V Křešicích se nachází kostelík Navštívení Panny Marie s přilehlou studánkou. Bohužel voda není pitná, za což může intenzivní chemizace okolních polí. Na obvodové zdi kostelíka je ve výšce čtyř metrů značka, kam až se až rozlilo Labe při povodni v roce 2002.

Kostel sv. Jana Křtitele a Panny Marie Karmelské na Makové hoře

Maková hora

Pouť na Svatou Horu se dá dobře spojit s návštěvou kostela sv. Jana Křtitele a Panny Marie Karmelské, který se krásně vyjímá na Makové hoře, když se přijíždí do Smolotel. Maková hora je spíše jen kopec s převýšením 100 metrů. Když je léto, rostou po cestě borůvky. Kostel je barokní skvost obklopený zídou na holém vršku. Pohledy jsou vskutku fotogenické. Je to odtud také blízko k Orlické přehradě, ale tam je třeba jet autem, veřejná doprava tudy nevede.

Text a foto Karel Habal

Kateřina Sienská: Překážky na cestě duchovního růstu

Lidé někdy zaměňují lásku k Bohu za lásku k jeho darům, k jeho útěše. Nehledají tedy Boha, ale to, co je těší. To je vlastně sobectví. Proto jim Bůh někdy to, co je těší, odnímá. Ne proto, aby je trápil, ale z lásky. Aby poznali, že mají mít za cíl Boha a ctnosti na něm založené. Mají spočívat v Boží vůli, protože on má zájem na jejich spáse. V útěše, kterou Bůh dává, mají vidět jeho lásku. Máme **milovat** ne dary, ale **Dárce**.

Co řekl Bůh Kateřině Sienské

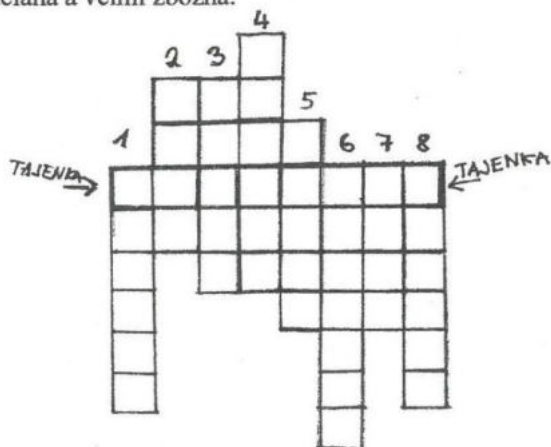
Člověk se provinil proti Bohu. Byl mu povinován láskou, místo toho se sám povýšil a k němu zaujal negativní vztah. To vše muselo vést ze strany Boží k trestu. Odnětí toho, proč Bůh člověka stvořil. Stvořil ho pro věčný život, v kterém by zakoušel jeho Dobrotu a Lásku. Znamenalo to, že si zasloužil věčnou smrt duše i těla.

Bůh však ve svém milosrdenství chtěl člověka zachránit. Vždycky hledá způsob, jak ho zachránit. Vina však musí být potrestána. Na odčinění viny nestačí žádný člověk. Proto, že vina se udála na nekonečně velikém Bohu. Člověk urazil někoho mnohem většího a vznešenějšího, než byl sám. Pán Bůh našel řešení ve svém Synu, v kterém spojil lidství i božství. Kristus ve svém lidství trpěl za hříchy a svým božstvím byl obětí hodnou Boha. Jeho oběť stačí k vykoupení celého lidstva. Bůh tak vyhověl jak své spravedlnosti, tak svému milosrdenství.

*Pokračování příště
Yva Šebková*

Za dávných časů, kdy se ještě většinou chodilo pěšky, byl na západní Moravě hrad (jméno hradu najdeš v křížovce).

Zde se narodila někdy kolem roku 1220 malá Zdislava. Její tatínek se jmenoval Přibyslav a maminka Sybila. Měla tři sestry Eufémii, Elišku a Libuši, a bratra Petra. Byla to rodina značně zámožná, vzdělaná a velmi zbožná.

1. Dům sloužící k modlitbě?
2. Bůh promluvil k Mojžíši v hořícím?
3. Ježíš se pro nás obětoval na?
4. Kdo vyvedl židy z Egypta?
5. Ježíšova matka?
6. Město, kde Ježíš vyrůstal?
7. Zvíře, na kterém Ježíš vjel do Jeruzaléma?
8. Patron České země?

Zdroj: Pojd' si hrát – Svatá Zdislava z Lemberka, publikace Apoštolátu P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje

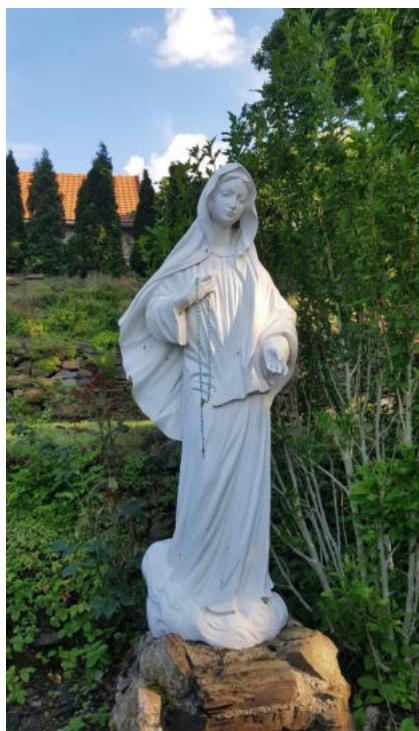
Poděkování za humanitární sbírku

Humanitární sbírku pro Diakonii Broumov jsme tentokrát pořádali až začátkem června, protože dříve, v obvyklém jarním termínu, to nebylo vzhledem ke koronavirové krizi možné. Také jsme ani nečekali, že přijde tolik dárců jako obvykle. Byli jsme ale příjemně překvapeni, kolik lidí s dary nakonec ke kostelu zavítalo. Obdrželi jsme množství pytlů, krabic, dokonce i kufry a batohy různého oblečení, obuvi a dalších věcí, které následně zaplnily více než polovinu nákladního auta. K darovaným věcem nám většina dárců přidala i peněžní dar, a tak jsme celkem vybrali 1 710 Kč. Z toho jsme věnovali 700 Kč Diakonii jako příspěvek na odvoz sbírky, protože auto musí odvézt všechny darované věci na nádraží do Vršovic. Tam jsou přeloženy do vagónu a následně se vlakem odvezou do Broumova, kde se vše vytřídí a dále využívá pro humanitární účely.

Za úspěšný průběh sbírky bych chtěla poděkovat nejen všem dárcům, ale i všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhali s vybíráním darů a naložením věcí do auta. Tentokrát se kromě stálých pomocníků zapojila i mladá děvčata z naší farnosti. Myslím, že si vedla velmi dobře, a tak doufám, že nám pomohou i při příští sbírce. Pán Bůh zaplať všem za štědrost a pomocné ruce!

Marie Junková

Socha Panny Marie na farní zahradě v Říčanech. Foto: P. Matěj

ÚMYSLY SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA PRO LÉTO 2020

ČERVENEC

Všeobecný úmysl

Národní úmysl

Modleme se, aby rodiny dnešní doby byly doprovázeny s láskou, úctou a radou.

Národní úmysl

Za rozpadající se rodiny a manžele v krizi – ať na přímlyvu **sv. Zdislavy** vzájemnou láskou, úctou a věností najdou cestu k sobě i k Bohu.

SRPEN

Evangelizační úmysl

Svět moře

Modleme se za všechny, kteří pracují a žijí u moře: námořníky, rybáře a jejich rodiny.

Národní úmysl

Za ochranu přírody, požehnanou úrodu a dostatek vody – ať se na přímlyvu **sv. Prokopa** staráme o vše svěřené moudře a s vděčností vůči Bohu.

ZÁŘÍ

Všeobecný úmysl

Úcta ke zdrojům planety

Modleme se, aby zdroje naší planety nebyly drancovány, ale sdíleny spravedlivě a ohleduplně.

Národní úmysl

Za nezávislost veřejnoprávních médií – ať pod ochranou **sv. Václava** politici hájí pravdu, spravedlnost a dobro všech.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaro slav.baluch@seznam.cz, www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangráčová, Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 14. října 2020.

Srdečně Vás zveme již na šestou
mši svatou,
u předbořského křížku na rozhraní čtyř cest
11. července 2020 ve 14.30 hod.

Sloužit bude Pater Matěj z Řičan,
prosit budeme o požehnání pro tento kraj a úrodu zemskou.

**Příjezd: za kruhovým objezdem u Nebřenic doleva
podle plotu anebo na Radimovice ve vsi vlevo po polní cestě.**